08/04/2022

Η Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στο Φανάρι

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Η Α.Θ. Παναγιότης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος χοροστάτησε, σήμερα, Παρασκευή, 8 Απριλίου 2022, κατά την Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι. Με τον Πατριάρχη συγχοροστάτησαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Φιλαδελφείας κ. Μελίτων, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, Ικονίου κ. Θεόληπτος και Προύσης κ. Ιωακείμ.

Ο Παναγιώτατος ανέγνωσε την Α’ Στάση των Χαιρετισμών και τις επόμενες τρεις ανέγνωσαν διαδοχικά οι Σεβ. Μητροπολίτες Φιλαδελφείας, Μυριοφύτου και Περιστάσεως και Μύρων.

Ο Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης κ. Γρηγόριος, Αρχιγραμματεύς της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, ανέγνωσε την Εγκύκλιο του Οικουμενικού Πατριάρχου για τον επικείμενο καθαγιασμό του Αγίου Μύρου.

Ακολουθεί η εγκύκλιος του Παναγιωτάτου για το Άγιο Μύρο:

+ Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ

ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΙΕΡΩι ΚΛΗΡΩι ΚΑΙ ΤΩι ΕΥΣΕΒΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ

ΤΗΣ ΚΑΘ᾽ ΗΜΑΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ

ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ

ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Πανίερος θεσμός τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τυγχάνει ὁ καθαγιασμός τοῦ Ἁγίου Μύρου, τελούμενος ἀνά δεκαετίαν περίπου καί κατά τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Ἑβδομάδα ἐν τῷ πανσέπτῳ καθ᾽ ἡμᾶς Κέντρῳ. Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, ἡ λειτουργική χρῆσις τοῦ Ἁγίου Μύρου ἀντικατέστησε παλαιόθεν τήν διά τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων μετάδοσιν τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τούς νεοφωτίστους χριστιανούς.

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό ὁδηγοῦν τόν χριστώνυμον λαόν εἰς πᾶσαν τήν Ἀλήθειαν, καθοπλίζει τόν ἄρτι ἀναγεννηθέντα ἐν τῇ καλυμβήθρᾳ τοῦ Βαπτίσματος πρός αὔξησιν καί τελείωσιν τῆς ἀρξαμένης ἐν αὐτῷ νέας ζωῆς, ἐπισφραγίζον τήν συσσωμάτωσιν αὐτοῦ εἰς τό Κυριακόν Σῶμα. Μετά τό εἰς Χριστόν Βάπτισμα, τήν τριήμερον Ταφήν καί Ἀνάστασιν, ἰδού ἡ τῆς Πεντηκοστῆς, διά τοῦ Ἁγίου Μύρου, ἀνατέλλει ὥρα, ὅτε τό ἐκ πολλῶν ὑλικῶν εὔοσμον ἔλαιον, ὡς τό ἐν πυρίναις γλώσσαις Πνεῦμα, ἐπέρχεται καί χαριτώνει τόν νεόφυτον πιστόν, φανεροῦν αὐτῷ

ἀκαινοτόμητον τήν περί τῆς Ἁγίας Τριάδος Ἀλήθειαν, τήν βιουμένην καί φυλασσομένην ἐν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τοῖς δόγμασι τῆς πίστεως, ἐν τῇ Θείᾳ λατρείᾳ καί ἐν τῇ καλῇ μαρτυρίᾳ ἐν τῷ κόσμῳ, πάντοτε ἐν ἀναφορᾷ πρός τόν αἰώνιον προορισμόν τοῦ ἀνθρώπου καί τήν πλήρωσιν τῆς Θείας Οἰκονομίας ἐν τῇ ἐπουρανίῳ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Αἱ ἔννοιαι χρῖσμα καί χάρισμα, αἱ ὁποῖαι, ἀπό τῆς ἐποχῆς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, συνοδεύουν τόν ἄνθρωπον, τόν ζῶντα καί ἀναστρεφόμενον ἐπ᾽ ἐλπίδι τοῦ ἐλέους τοῦ Κυρίου, τοῦ μή φέροντος θεάσθαι τυραννούμενον ὑπό τοῦ μισοκάλου διαβόλου τό ἠγαπημένον αὐτοῦ δημιούργημα, ἀποτελοῦν καί σήμερον τήν εἰδοποιόν διαφοράν ἐκ τῶν κοσμικῶν χαρισμάτων καί φυσικῶν καί ψυχικῶν ἱκανοτήτων. Πᾶν τό ἀγαθόν πηγάζει ἐκ τοῦ Θεοῦ, διά τοῦτο καί πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ἄνθρωποι φέρουν τήν πνοήν τοῦ Δημιουργοῦ ἐν αὐτοῖς. Ὅμως, αἱ ἐν Χριστῷ ἀρεταί, ἡ ἁγιότης, οἱ καρποί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μόνον ἐν τῇ Μιᾷ, Ἁγίᾳ, Καθολικῇ καί Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ δύνανται νά βιωθοῦν ὡς ἐχέγγυον τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἥτις «φύεται μέν ἐν τῷδε τῷ βίῳ καί τάς ἀρχάς ἐντεῦθεν λαμβάνει, τελειοῦται δέ ἐπί τοῦ μέλλοντος, ἐπειδάν εἰς ἐκείνην ἀφικώμεθα τήν ἡμέραν» (Νικόλαος Καβάσιλας).

Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, τῷ χώρῳ καί τῷ τρόπῳ χριστοδωρήτου ἐν ἐλευθερίᾳ ζωῆς, ἀναδεικνύονται ἡ ποικιλία τῶν χορηγουμένων καί «διαιρουμένων» ὑπό τοῦ Παναγίου Πνεύματος χαρισμάτων, ἀλλά καί ἡ ἑνωτική δύναμις καί ἐνέργεια τοῦ Παρακλήτου, τοῦ Πνεύματος «συμφωνίας» καί «κοινωνίας», τοῦ «ὅλον συγκροτοῦντος τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας». Ἐν τό Κυριακόν Σῶμα, πολυειδῆ τά πνευματέμφορα δωρήματα, ἁγιοπνευματική ἡ ἀρτιότης τῆς ἑτερότητος καί τῆς ἑνότητος, τό ὅλον κεκοσμημένον διά τῆς Θείας χάριτος, τά πάντα λειτουργοῦντα πρός δόξαν τοῦ Θεοῦ τῶν αἰωνίων καί τῶν θαυμασίων.

Ἔκφανσιν αὐτοῦ τοῦ ἤθους τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνελευθερίας ἀποτελεῖ καί ἡ καθιέρωσις τῆς ἐψήσεως καί τῆς καθαγιάσεως τοῦ Ἁγίου Μύρου ὑπό τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Τό γεγονός ὅτι αἱ ἄλλαι Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι προσφέρουν ἀπαραίτητα συστατικά καί εὐώδεις οὐσίας, συμβάλλουσαι εἰς τήν παρασκευήν τοῦ Ἁγίου Μύρου, καθώς καί ἡ χρῆσις αὐτοῦ ὄχι μόνον εἰς τό μυστήριον τοῦ Χρίσματος, ἀλλά καί εἰς τήν ἀποδοχήν προσερχομένων εἰς τήν Ὀρθοδοξίαν ἑτεροδόξων ἤ πεπτωκότων, εἰς τά ἐγκαίνια ναῶν, εἰς τήν καθοσίωσιν ἱερῶν θυσιαστηρίων καί ἀλλαχοῦ, εἶναι σύμβολον καί ἀπόδειξις τῆς ὁρατῆς πανορθοδόξου ἑνότητος, ἀπτή ἔκφρασις ὑγιοῦς ἐκκλησιολογίας καί σεβασμοῦ πρός μίαν μακροχρόνιον καί εὐλογημένην ἐκκλησιαστικήν πρακτικήν.

Χωροῦντες, ἔμπλεοι συγκινήσεως καί χαρᾶς, πρός τόν καθαγιασμόν τοῦ Ἁγίου Μύρου, ἐπιθυμοῦμεν, προσφιλέστατα τέκνα, νά καταστήσωμεν ὑμᾶς, τό

φιλόχριστον ποίμνιον τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κοινωνούς τῆς εὐφροσύνης καί τῆς κατανύξεως, προτρεπόμενοι πάντας ὑμᾶς διά προσευχητικήν παρουσίαν ἐν τῷ πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, καί ὑπομιμνήσκοντες ὅτι ἡ τοῦ Θείου Ἐλαίου καθαγίασις ἀποτελεῖ μεγίστην εὐλογίαν διά τε τούς τελοῦντας αὐτήν καί διά τούς συμμετέχοντας εἰς τήν πνευματικήν καί μυρίπνοον ταύτην πανήγυριν.

Ἡ δέ ἀείρυτος χάρις τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ εὐδοκία καί ἡ ἀγάπη τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ καί Πατρός, ὁ φωτισμός καί ἡ κοινωνία τοῦ Παναγίου Πνεύματος τῆς Ἀληθείας, εἴησαν μετά πάντων ὑμῶν, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

,βκβ’ Φεβρουαρίου κς’

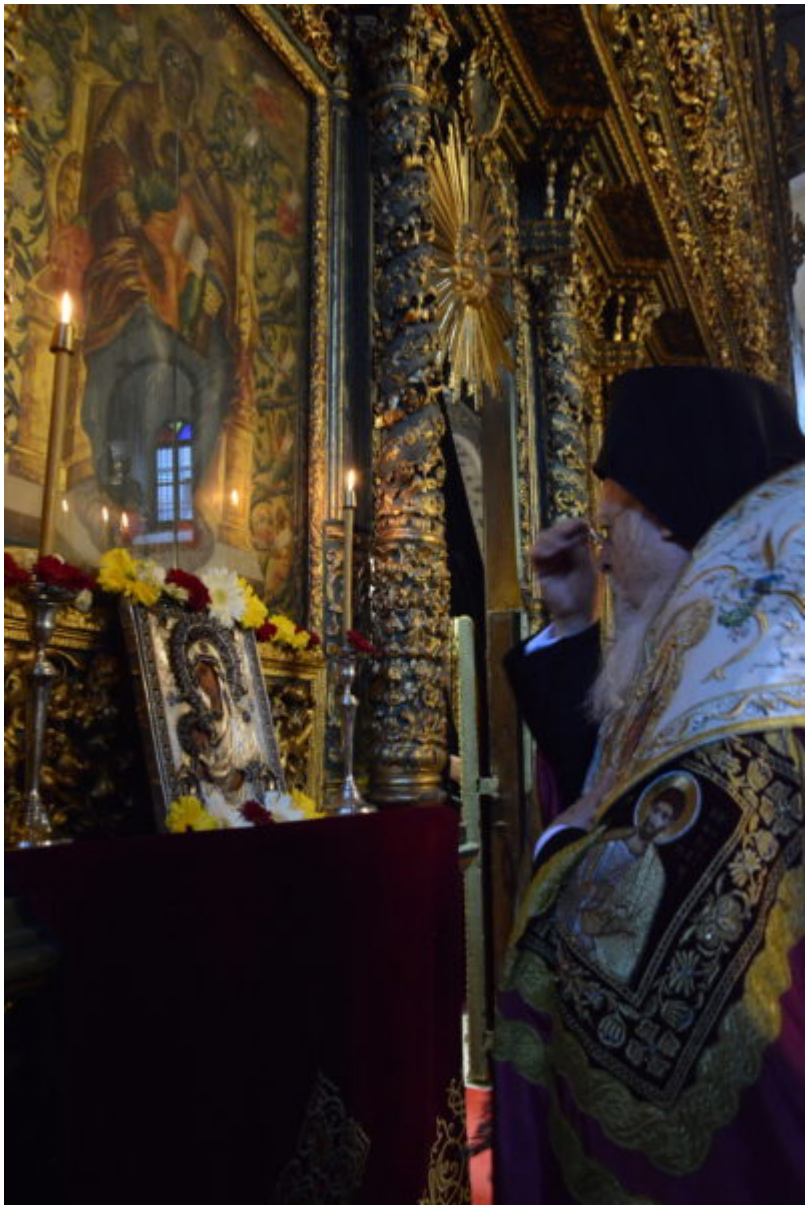

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο